

РЕШЕНИЕ

№ 4834

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **28** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета.

Ищцата Д. Д. З. от [населено място] моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ плати обезщетение за имуществени вреди, претърпени в периода от 21.11.2016г. до 30.11.2019г. от четири недействителни и отменени индивидуални административни актове: Заповед №РПН16-РА50-84/27.10.2016г. на главния архитект на район „П.“, Столична община (СО); Мълчалив отказ на кмета на район „П.“ по Заявление за извършване на административна услуга с вх. №РПН16-ГП94-3857/21.11.2016г.; Заповед №РА-19-13/15.11.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ на СО и Заповед №РА-50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО.

Претендират се вреди в ОБЩ размер 72576 (седемдесет и две хиляди петстотин седемдесет и шест) лева, заедно със законната лихва върху тази сума, смятано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, от които:

- 13 680 (тринадесет хиляди шестстотин и осемдесет) лева, без включен данък върху добавената стойност (ДДС) - наем за временна ограда в размер на 380 (триста и осемдесет) лева на месец, за период от 36 месеца;
- 14 400 (четирнадесет хиляди и четирстотин) лева, без ДДС - наем на фургон

в размер на 400 (четиристотин) лева на месец, за период от 36 месеца;
- 32 4000 (тридесет и две хиляди и четиристотин) лева, без ДДС – наем на склад за строителни материали в размер на 900 (деветстотин) лева на месец, за период от 36 месеца.

Ищцата твърди, че извършените разходи за наем на ограда, на фургон и на склад за строителни материали, с които реално се е намалило имуществото ѝ, са пряка и непосредствена последица от поредица недействителни административни актове на органи на СО, които са били отменени с влезли в сила съдебни решения. Поддържа, че извършването на тези разходи е било наложително за опазване на вече изпълнени строителни дейности в собствения ѝ имот, както и за запазване годността на строителните материали за строежа.

Чрез процесуалния си представител адв. Р. М. моли съда да уважи исковата претенция така, както е предявена и да осъди ответника да ѝ възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за основателност на иска излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, оспорва предявения иск изцяло, по основание и размер. В отговора на исковата молба твърди, че ищцата не е претърпяла вреди, които да са в пряка причинна връзка с посочените в исковата молба индивидуални административни актове. Оспорва настъпването на вреди, изразяващи се в направени разходи за наем на ограда, на фургон и на склад. Изтъква, че от представеното копие от платежно нареждане от 06.12.2019г. не може да се установи по безспорен начин, че сумата от 72576 лева е преведена на търговеца „Елена ИД“ ЕООД във връзка с договора и анексите към него, представени с исковата молба. Оспорва, че ищцата е собственик на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 04234.6969.3727, като твърди, че към настоящия момент за този имот има висящ спор за собственост между З. и СО по който е образувано гр. дело №32163/2019г. по описа на Софийски районен съд (СРС). Чрез процесуалния си представител адв. П. В. моли съда да отхвърли изцяло предявения иск по съображенията, изложени в Отговора на исковата молба от 11.03.2021г. и такива, представени в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава мотивирано заключение за неоснователност иска. Поддържа, че по делото е останало недоказано настъпването на реални вреди за ищцата, които да са в причинно-следствена връзка с незаконосъобразни действия на администрацията.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №24757/30.05.2013г. като Акт №199, том LVIII, дело №19225/2013г. ищцата З. се легитимира като собственик на недвижим имот – ПИ с идентификатор 04231.6969.3635 с площ 978 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: За друг вид застрояване, с административен адрес в [населено място], [улица], местността „Под корията“ (л.12-15). С Договор от 20.06.2016г. по реда на чл.15, ал.5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и Анекс към него от 14.07.2016г. З. е придобила от СО правото на собственост върху имот, частна общинска собственост, представляващ ПИ с проектен

идентификатор 04231.6969.3714 с площ 272 кв.м., намиращ се в кв.97 по плана на [населено място], който имот е образуван от имот с идентификатор 04231.6969.3634. По силата на същия Договор СО е придобила от ищцата правото на собственост върху ПИ с проектен идентификатор 04231.6969.3716 с площ 272 кв.м., който имот е образуван от ПИ с идентификатор 04231.6969.3635 (л. 16 – 22).

Със Заповед №РД-09-50-344/05.05.2015г. главният архитект на СО е одобрил проект за изменение на план за регулация (ПР) на кв.97, м. „с. Б.“ – изменение на границите на урегулиран поземлен имот (УПИ) IV „За ресторант и озеленяване“ за създаване на нов УПИ IX_{3634, 3635} „За жил. строителство“ и изменение на план за застрояване на кв.97, м. „с. Б.“ с предвиждане на ново застрояване на нов УПИ IX_{3634, 3635} „За жил. строителство“, съгласно приложен проект (л.92 – 96). Срещу Заповед №РД-09-50-344 е бил подаден протест от прокурор при С. градска прокуратура (вх. №САГ16-ГР00-3428-(4)/14.12.2016г.) в резултат на което последната е била отменена със Заповед №РА50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО. С Решение №4879/18.07.2018г. по адм. дело №3104/2017г. решаващият състав на Административен съд София – град (АССГ) е уважил жалбата на Д. З. срещу Заповед №РА50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО и я е отменил. Видно от отбелязването на последната му страница Решението е влязло в сила на 13.11.2019г.

Не е спорно между страните и съдът приема за установено с косвени доказателства, че на 28.07.2016г. главният архитект на район „П.“ е издал на ищцата Разрешение за строеж (РС) №121/28.07.2016г. за строеж: „Еднофамилна жилищна сграда със застроена площ и разгърната застроена площ 240 кв.м.“ в УПИ IX_{3634, 3635} „За жил. строителство“, кв.97, м. „с. Б.“, поправено със Заповед №РПН16-РА50-67/22.08.2016г. РС от 28.07.2016г. е било отменено със Заповед №РПН-РА50-84/27.10.2016г. на главния архитект на район „П.“, на основание чл.91, ал.1 АПК (л.32-35). Този административен акт е бил оспорен от ищцата З. във връзка с което пред АССГ е било образувано адм. дело 11242/2016г. С Решение №1758/17.03.2017г. решаващият състав е отменил Заповед №РПН-РА50-84/27.10.2016г. на главния архитект на район „П.“. Видно от отбелязването на последната му страница съдебният акт по адм. дело №1758/2016г. е влязъл в сила на 02.11.2017г., след като е бил потвърден с Решение №13269 на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело №5588/2017г. (л.39-46).

На 30.08.2016г. (датата е задраскана и е поставена нова дата 07.09.2016г., без отбелязване кой е извършил поправката) е бил сключен Договор за строителство между Д. З. като възложител и „Елена ИД“ ЕООД – изпълнител, с предмет - извършване на строителство за обект: „Еднофамилна жилищна сграда в УПИ IX_{3634, 3635} „За жил. строителство“, кв.97, м. „с. Б.“ (л.22-28). С договора изпълнителят се е съгласил да извърши строително-монтажни работи (СМР), съгласно представени работни проекти, чертежи и изисквания на ПИПСМР и строителните стандарти и според Приложения, неразделна част от договора. В т.4.1. от Договора за строителство страните са се съгласили, че общата стойност на възложените СМР е посочена в Приложения, които са негова неразделна част, но такива не са представени и приети по делото.

На 07.09.2016г. между „Елена ИД“ ЕООД като възложител и „Миртех“ ЕООД като изпълнител е бил сключен Договор за строителство с предмет идентичен с този на договора от 30.08.2016г. (07.09.2016г.) между ищцата и „Елена ИД“ ЕООД. По силата на този договор изпълнителят се е съгласил да извърши СМР, съгласно представени

работни проекти, чертежи и изисквания на ПИПСМР и строителните стандарти и според Приложения, неразделна част от договора. Уговорената между страните цена на договора е в размер на 172000 (сто седемдесет и две хиляди) лева. Съгласно т.4.1.1. в посочената цена са включени фургон и строителна ограда на Обекта за целия период на договора.

Изпълнението на строежа е започнало със съставяне на Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа от 21.09.2016г., Образец №2, Приложение №2 към чл.7, ал.3, т.10 от Наредба №3/2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството (Наредба №3/2003г., л.167-169).

На 15.11.2016г. между възложителя Д. З. и представители на изпълнителя, лицето, упражняващо строителен надзор, проектантите по съответните части и техническия контрол за част „Конструктивна“ са подписали Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, Приложение №10 към Наредба №3/2003г. В Акта е отразено, че към 15.11.2016г.: 1) Строежът е на етап изпълнени фундаменти; 2) Няма изпълнени СМР в отклонение от одобрения проект; 3) Няма доставени материали, инвентар, съоръжения и др., които не са употребени в строежа; 4) Не са необходими работи за осигуряване здравината, пространствената устойчивост и консервирането на строежа, като: 4.1. не се изискват и не са необходими допълнителни проекти, експертизи и др. и срокове за представянето им; 4.2. не са необходими допълнителни материалиу съоръжения, конструкции и др.; 4.3. не са необходими промени в доставката на машини и съоръжения; 4.4. няма други изисквания за замразяване, както и не са необходими мерки при продължаване на строителството.

На 21.11.2016г. между З. и „Елена ИД“ ЕООД е било сключено допълнително споразумение (Анекс) към Договора за строителство от 07.09.2016г. Страните са се съгласили временно да бъде спряно строителството (СМР) на Обекта, при което изпълнителят да осигури жива охрана на Обекта, фургон за охраната, да остави и запази изградената ограда на Обекта, да съхранява строителните материали на площадката на Обекта или по своя преценка да превози до свой склад и съхранява с грижата на добър стопанин материали, които ще послужат за влагане в строителството при неговото възобновяване.

Няма спор между страните, че на 21.11.2016г. З. е сезирала кмета на район „П.“ с искане да бъде заверен Констативен акт (Образец №3) за установяване съответствието на строежа – завършени строително-монтажни работи по фундаментите на сградата, с издадените строителни книжа и за това, че ПУП е приложен по отношение на застрояването. По жалба на ищцата срещу мълчалив отказ на кмета на район „П.“ по Заявление с вх. №РПН16-ГР94-3857 за извършване на административна услуга и срещу последвалия изричен отказ, обективиран в Писмо с изх. №РПН16-ГР94-3857-(2)/09.12.2016г., пред АССГ е било образувано адм. дело №12669/2016г. С Решение №3512/25.05.2017г. съдът е отменил мълчалив отказ на кмета на район „П.“ по Заявление с вх. №РПН16-ГР94-3857/21.11.2016г. за извършване на административна услуга, както и последвалия го изричен отказ обективиран в Писмо с изх. №РПН16-ГР94-3857/09.12.2016г. Съдебният акт по адм. дело №12669/2016г. е влязъл в сила на 30.10.2018г. след като е потвърден с Решение №13145 по адм. дело №7571/2017г. на ВАС, състав на Трето отделение. (л.47-52).

Съдът приема за установено със събраните писмени доказателства, че със Заповед

№РА-19-13/15.11.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ на СО, е било наредено незабавно спиране на изпълнението на всички видове СМР и е бил забранен достъпът до строеж: „Еднофамилна жилищна сграда“ в УПИ IX_{3634, 3635} „За жил. строителство“, кв.97, м. „с. Б.“ с идентификатор 04231.6969.3727 с административен адрес на [улица] (л.37, 38). Този административен акт е бил предмет на контрол за законосъобразност по адм. дело №12374/2016г. и е бил отменен с Решение №5174/08.08.2018г. на АССГ. Видно от отбелязването на последната му страница съдебният акт по адм. дело №12374/2016г. е влязъл в сила на 03.09.2018г. (л. 163-165). За установяване на спорните факти по делото е приета съдебно-графическа експертиза (СГрЕ), която не е оспорена от страните. Според заключението на вещото лице С. Х. подписите за „изпълнител“ в Анекс от 21.11.2016г. към Договор за строителство, Приложение №2 към Анекс от 21.11.2016г., Анекс от 22.12.2016г. към Договор за строителство и Протоколи, Образец 19 с №, № 5/21.11.2016г., №6/31.12.2017г., 7/31.12.2018г. и 8/30.11.2019г., са положени от И. К. К. и съответно не са положени от И. Д. Д..

За изясняване на спорните факти по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) със задачи, поставени от ищцата и от ответника. Заключение на вещото лице Г. А. е оспорено от ответника. Допусната е повторна ССЧЕ. Съдът кредитира като обективно и компетентно дадено заключението на вещото лице Е. К. и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Основание за фактуриране на извършените дейности по Договор за строителство от 07.09.2016г. и Анекси към него от 21.11.2016г. и от 22.12.2016г., след спиране на строителството до 30.11.2019г., са двустранно подписани Протоколи, Образец 19 с №, №6, 7 и 8. За дейностите след спиране на строежа на 15.11.2016г. е издадена фактура №88/05.12.2019г. от доставчик „Елена ИД“ ЕООД, с място на сделката [населено място] и дата на възникване на данъчното събитие 05.12.2019г.; 2) С преводно нареждане от 06.12.2019г. от сметка на Д. З. е преведена сума в размер на 72576 лева по сметка на „Елена ИД“ ЕООД с основание „Плащане по договор“; 3) Протокол, Образец №6/31.12.2017г. е основание за включване на сума в размер на 21840 лева като елемент на фактура №88/05.12.2019г.; 4) Протокол, Образец №7/31.12.2018г. е основание за включване на сума в размер на 29160 лева като елемент на фактура №88/05.12.2019г.; 5) Протокол, Образец №8/05.12.2019г. е основание за включване на сума в размер на 18480 лева като елемент на фактура №88/05.12.2019г.; 6) Плащането по фактура №88/05.12.2019г. е надлежно осчетоводено от „Елена ИД“ ЕООД. Фактурата е включена в Дневника за продажбите и съответно в Справката – декларация по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на „Елена ИД“ ЕООД за данъчен период м. декември 2019г. и дължимият ДДС е внесен в законоустановения срок; 7) Сумата на облагаемата сделка по фактура №88/05.12.2019г. – 60480 лева, съответства на Протоколи за СМР за периода от 30.11.2016г. до 30.11.2019г., съответно: Протокол, Образец 19 №6/31.12.2017г. – 21840 лева, Протокол, Образец 19 №7/31.12.2018г. – 20160 лева и Протокол, Образец 19 №8/05.12.2019г. – 18480 лева, без ДДС.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Анекс към договор за строителство от 22.12.2016г. (л.31); Протокол, Образец 19 №5/21.11.2016г. (л.69); Протокол, Образец 19 №6/31.12.2017г. (л.70); Протокол, Образец 19 №7/31.12.2018г. (л.71); Протокол, Образец 19 №8/30.11.2019г. (л.72);

Платежно нареждане с УРН 215123/06.12.2019г. (л.73); Заповед №РД-09-50-344/05.05.2015г. – текстова и цветно копие от графичната ѝ част (л.92-96); копие от Протокол №38/13.10.2016г. на Районния експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ) на район „П.“, СО (л.105); Сигнал до главния прокурор на РБългария с изх. №САГ16-ГР00-3428/26.10.2016г. (л.106, 107); Констативен протокол (КП) №САГ16-ГР00-3428/26.10.2016г. (л.110); Протест на прокурор от СГП с изх. №17340/2016г. (л.112); Жалба от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД с вх. №РПН16-ДИО5-1453-(5)/28.10.2016г. (л.114-118); НА №100/17.04.1951г., том III, дело №472/1951г. (л.122, 123); копие от кадастрален план на [населено място] от 1956г. (л.124); Акт за държавна собственост №1656/04.01.1960г. (л.125); НА за собственост на недвижим имот №178/17.01.1973г., том I, дело №161/1973г. (л.126); Решение №546а/23.11.2012г. на Общинската служба по земеделие – П. (ОСЗ, л.131); Заповед №РА50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО (л.143, 144); Приложение №2 към Анекс от 21.11.2016г. (л.155); Фактура №88/05.12.2019г. (л.156); Справка за СМР в резултат на спиране на строителството на обект: Къща в УПИ IX_{3634, 3635}, кв.97, м. „с. Б.“ (л.157); Пълномощно от 02.08.2016г., заверено от нотариус с рег. №335 на Нотариалната камара (л.166); Протоколи, Образец 19 №, №1, 2, 3 и 4/21.11.2016г. (л.170-173); Справка за извършените СМР за обект Къща в УПИ IX_{3634, 3635}, кв.97, м. „с. Б.“ (л.175); Платежни нареждания от 01.12.2016г., 30.09.2016г., 07.09.2016г. (л. 176-179); Справка за задължения към 18.03.2022г. на „Елена ИД“ ЕООД, издадена от Националната агенция за приходите (НАП, л.235-237); Договор за наем на недвижим имот от 31.08.2018г. (л.365-367); Извлечение по сметка за периода 14.10.2016г. – 14.10.2016г. с титуляр „Елена ИД“ ЕООД (л.479); Фактури №, № 7/31.08.2016г., 8/30.09.2016г., 9/31.10.2016г., 10/30.11.2016г., 11/28.12.2016г., 13/29.12.2018г., 14/29.12.2019г. (л.480-483); Фактура №13555/15.09.2016г. (л.484); Договор за наем на недвижим имот от 31.08.2016г. (л.492); Фактури №, № 2/07.09.2016г., 3/01.10.2016г., 4/21.10.2016г., 5/01.12.2016г. (л.494, 495); Сметка – опис 22 №1 за изплащане на изпълнени СМР към 31.12.2016г. (л.496).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното: Предявеният осъдителен иск за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ за разглеждане в настоящото производство, доколкото се претендира вредите да са настъпили от недействителни и отменени административни актове. Съгласно приложимите разпоредби на чл.204, ал.1 и ал.4 АПК иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, а незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

ЗОДОВ, чл.4, урежда материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - §1 от Заключителните разпоредби (ЗР). В този смисъл искът по глава XI АПК е граждански и се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане: наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; реално причинена вреда, която от своя страна да е в причинна връзка с незаконосъобразните актове, действия и/или бездействие – т.е. да е тяхна *пряка и непосредствена*

последица.

Разгледан по същество искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

В случая е безспорно установено по делото наличието на първия елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане: *недействителни административни актове на органи на СО*: Заповед №РПН16-РА50-84/27.10.2016г. на главния архитект на район „П.“, СО, Мълчалив отказ на кмета на район „П.“ по Заявление за извършване на административна услуга с вх. №РПН16-ГП94-3857/21.11.2016г., Заповед №РА-19-13/15.11.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ на СО и Заповед №РА-50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО, *всеки от които е бил отменен с влязъл в сила съдебен акт*, съответно: Решение №1758/17.03.2017г. на АССГ по адм. дело 11242/2016г., в сила от 02.11.2017г.; Решение №3512/25.05.2017г. на АССГ по адм. дело №12669/2016г., в сила от 30.10.2018г.; Решение №5174/08.08.2018г. на АССГ по адм. дело №12374/2016г., в сила от 03.09.2018г. и Решение №4879/18.07.2018г. на АССГ по адм. дело №3104/2017г., в сила от 13.11.2019г.

По делото обаче е останало недоказано ищцата да е претърпяла вреда, изразяваща се в намаляване на имуществото ѝ в претендирания размер, която да е резултат от незаконосъобразните и отменени административни актове – т.е. да е тяхна пряка и непосредствена последица. Според константната съдебна практика на Върховния касационен съд (ВКС) и на ВАС, доказването на причинно следствена връзка между поведението на дееца (административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност) и увреждането, чието обезщетение се търси, е в тежест на ищеца, което означава, че той следва по пътя на пълно главно доказване да установи, че деянието (незаконосъобразен административен акт, действия и/или бездействие) е решаващо, вътрешно необходимо (не случайно) свързано с резултата, като причината – деянието да предшества следствието и да го поражда, като вредата закономерно да произтича от деянието. Настъпването на вредите, съответно неизбежността от настъпването им, се доказва от увредения.

В случая ищцата не се е справила с доказателствената си тежест.

Действително по делото е безспорно установено, че с преводно нареждане от 06.12.2019г. от сметка на Д. З. е била преведена сума в размер на 72576 лева по сметка на „Елена ИД“ ЕООД. Недоказано със събраните доказателства обаче е останало твърдението, че причината за намаляването на имуществото на ищцата с посочената сума, са недействителните и отменени административни актове. В преводното нареждане от 06.12.2019г. с УРН 215123 (л.73) като основание за превода е посочено „плащане по договор“ без допълнителни указания. Установено е с приетите по делото две ССчЕ, че за дейности, изпълнени след спиране на строежа на 15.11.2016г. е издадена фактура №88/05.12.2019г. от доставчик „Елена ИД“ ЕООД, като тази фактура е надлежно осчетоводено от търговеца, включена е в Дневника за продажбите и съответно в Справката – декларация по ЗДДС за данъчен период м. декември 2019г. и дължимият ДДС е бил внесен в законоустановения срок. Установено е също от вещите лица, че сумата на облагаемата сделка по фактура

№88/05.12.2019г. – 60480 лева, без ДДС, съответства на Протоколи за СМР за периода от 30.11.2016г. до 30.11.2019г., съответно: Протокол, Образец 19 №6/31.12.2017г. – 21840 лева, Протокол, Образец 19 №7/31.12.2018г. – 20160 лева и Протокол, Образец 19 №8/05.12.2019г. – 18480 лева, без ДДС.

Всички тези установявания обаче, не водят на извод, че непосредствената причина за извършеното плащане са незаконосъобразните административни актове, защото: Според т.4.1. от Договора за строителство от 07.09.2016г. страните (Д. 3. – възложител и „Елена ИД“ ЕООД „Елена ИД“ ЕООД – изпълнител) са се уговорили, че общата стойност на възложените СМР е посочена в Приложения, които са неразделна част от договора. В т.4.1.1. от Договора е прието, че остойносттаването на видовете СМР, които не са остойностени в Приложение, ще се извършва допълнително, с подписване на приложение за съответния вид работи. Съгласно т.5.2. разплащането на изпълнените СМР, ще се извършва въз основа на Акт, Образец 19 и сметка 22 по определените в приложението етапи. Според уговореното в договора, срокът за изпълнението му се определя съгласно представен Линеен график – Приложение от този договор, като срокът започва да тече от по-късната дата от датите на подписване на договора или получаване на аванс по него (т.6.1.). Страните са се съгласили, че за допълнително възложени и надвишени строителни работи се договаря нов срок, като се съставя протокол и се подписва анекс към договора, а при временно спиране на възложените строителни работи от страна на възложителя, срокът се удължава с времето на спирането (т., т. 6.3., 6.4.). Макар в Договора за строителство от 07.09.2016г. да са изрично посочени като неразделна негова част Приложение №1 – Количествено стойностна сметка за обекта, Приложение №2 – Линеен график и Приложение №3 – Споразумение за съвместно осигуряване на ЗБУТ, тези документи не са представени по делото и съответно не може да бъде установено, дали страните са уговорили цени за обезопасяване и охрана на имота (ограда и фургон) по време на изпълнение на договора, както и цени за склад на строителните материали и съответно какъв е техният размер.

За установяване дължимостта на плащането на претендираната сума, ищцата се позовава на Анекс от 21.11.2016г. към Договор за строителство и Приложение №2 от същата дата (л.29, л.155). Съгласно т.1 и т.2 от Анекса от 21.11.2016г. страните са се съгласили временно да бъде спряно строителството (СМР) на Обекта, като изпълнителят се е задължил да осигури жива охрана, фургон за охраната, да остави и запази изградената ограда на Обекта, да съхранява строителните материали на площадката на обекта или по своя преценка да ги превози до свой склад и съхранява с грижата на добър стопанин материали, които ще послужат за влагане в строителството при неговото възобновяване. Възложителят се е задължил да заплаща на изпълнителя възнаграждение по дейностите, посочени в Приложение №2 (т.3). Според чл.1 от Приложение №2/21.11.2016г. страните са определили следните дейности и цени: 1) временна ограда – мярка „месец“, количество 1, единична цена 380 лева, без ДДС; 2) фургон – мярка „месец“, количество 1, единична цена 400 лева, без ДДС и 3) наем на склад за строителни материали – мярка „месец“, количество 1, единична цена 900 лева, без ДДС. В чл.2 от Приложение №2 е прието, че възнаграждението е дължимо на база Протокол,

Образец 19. В тази връзка по делото са представени и приети Протоколи, образец 19 с №, № 6/31.12.2017г., 7/31.12.2018г. и 8/05.12.2019г. за установяване завършването и заплащането на натурални видове СМР за обект „Къща в УПИ IX-3634, 3635 „За жил. строителство“, кв.97, м. „с. Б.“, част: Временна ограда, охрана на обекта и наем на склад (л.69-72).

Анексът от 21.11.2016г. към Договор за строителство и Приложение №2 от същата дата, както и Протоколи, образец 19 с №, № 6/31.12.2017г., 7/31.12.2018г. и 8/05.12.2019г. са оспорени от ответника относно достоверността на датите на съставянето им. Всеки от изброените документи е частен и съгласно чл.181, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. В случая ищцата не е ангажирала доказателства с които да установи по безспорен начин, че цитираните документи, на които основава претенцията си, са съставени на посочените в тях дати, съответно: 21.11.2016г., 31.12.2017г., 31.12.2018г. и 05.12.2019г. При това и въз основа на приетите и неоспорени по делото писмени доказателства съдът приема за достоверна дата на съставяне на Протоколи, образец 19 с №, № 6/31.12.2017г., 7/31.12.2018г. и 8/05.12.2019г. – 05.12.2019г., когато са възпроизведени във фактура №88/05.12.2019г. с получател Д. З., плащането по която, според заключението на повторната ССЧЕ, е било осчетоводено от „Елена ИД“ ЕООД. Най-ранните достоверни дати на Анекса от 21.11.2016г. и Приложение №2 към него, от които последните могат да бъдат противопоставени на трети лица са тези, на които са представени по делото, съответно 04.01.2021г. и 31.05.2021г. По отношение на тези документи не е изпълнено нито едно от другите условия на чл.181, ал.1 ГПК.

Не се подкрепят, с приетите по делото писмени доказателства, твърденията на ищцата, че единствена причина за плащането на претендираната сума са недействителните административни актове. Така например, в Анекса от 21.11.2016г. е уговорено във връзка с временното спиране на строителството, изпълнителят по договора да осигури жива охрана, фургон за охраната, да остави и запази изградената ограда на Обекта, да съхранява строителните материали на площадката на обекта или по своя преценка да ги превози до свой склад и съхранява с грижата на добър стопанин материали, които ще послужат за влагане в строителството при неговото възобновяване. От друга страна в съставения Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, Приложение №10 към Наредба №3/2003г. (подписан и от З.), изрично е записано, че към 15.11.2016г. няма доставени материали, инвентар, съоръжения и др., които не са употребени в строежа. По делото е приет Договор за наем на недвижим имот от 31.08.2016г. видно от който наемодателят „Елена МД“ ЕООД предоставя на наемателя „Елена ИД“ ЕООД за временно възмездно ползване недвижим имот, намиращ се в [населено място], област „В. Т.“, представляващ застроен парцел с площ 52.67 дка. с административен адрес на [улица], заедно с построените в имота: Цех №3 –

двуетажна масивна сграда със застроена площ 5308 кв.м. и трафопост със застроена площ 12 кв.м., както и застроен парцел с площ 14.299 дка., извън регулация, с административен адрес на [улица], заедно с построените в него сгради – общо 17 бр. Според уговореното в чл.3 и чл.9 от Договора месечната наемна цена за описаните имоти е 1000 (хиляда) лева, а срокът на действие 31.12.2016г. При това следва да се отбележи от една страна, че договорът за наем на посочените имоти е сключен преди подписване на Договора за строителство от 07.09.2016г. и далеч преди преустановяване на СМР. Следователно извършените по този договор плащания на уговорената наемна цена не са и не могат да бъдат в причинно следствена връзка с поредицата от недействителни административни актове. Дори да е налице връзка между спрения строеж и необходимостта от съхраняване на строителни материали за него, то тя във всеки случай не е непосредствена. Както беше отбелязано по делото е останало неизяснено какви строителни материали за конкретния строеж са били закупени и е следвало да бъдат съхранени на площ от общо около 67 дка. и в 18 сгради, а наемът на имотите не е във връзка с дейността на Е. ИД“ ЕООД, съгласно данните от Търговския регистър (ТР) – производство на дървени къщи, дограма, врати, мебели и изделия от дърво; строителство на недвижими имоти, извършване на СМР; складови сделки; комисионни, спедиционни и превозни сделки.

Изложените мотиви са относими и към осигуряването на охраната на обекта чрез ограда и фургон. С. и неоспорен Договор за строителство от 07.09.2016г., се установява, че „Елена ИД“ ЕООД е превъзложило на „Миртех“ ЕООД изпълнението на всички СМР за обект: „Еднофамилна жилищна сграда в УПИ IX-3634, 3635 „За жил. строителство“, кв.97, м. „с. Б.“. Уговорената между страните по втория договор цена за възложените СМР е в размер на 172000 лева, без ДДС от които: 1) Временно строителство – 3000 лева, без ДДС; 2) Конструктивна част – 32 000 лева, без ДДС; 3) Покрив – 33000 лева, без ДДС; 4) Прозорци външни – 16000 лева, без ДДС; 5) Довършителни работи – 65000 лева, без ДДС; 6) ВиК част – 12000 лева, без ДДС и 7) Електро – 11000 лева, без ДДС. В т.4.1.1. изрично е уговорено, че *в посочената цена са включени фургон и строителна ограда на Обекта за целия период на договора*. Според т.4.1.2. остойносттаването на видовете СМР, липсващи в Договора, ще се извършва допълнително с подписване на Приложения към договора за съответния вид работи. Страните са се договорили, че срокът за изпълнение на договора се определя съгласно представен Линеен график (непредставен по делото), а за допълнително възложени и надвишени строителни работи се договаря нов срок, като се съставя протокол и се подписва анекс към договора (т.6.1., 6.3.). По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства във връзка със спирането на строежа да са били договорени нови условия за цените по договора от 07.09.2016г. между „Елена ИД“ ЕООД и подизпълнителя „Миртех“ ЕООД, включително да са договорени и заплатени услуги по предоставянето и монтирането на ограда и фургон. Както беше отбелязано, по делото не са представени Приложения №1, 2 и 3 към първоначалния Договор за строителство по който ищцата е страна, за да се установи, договорено ли е и в какъв размер плащане за предоставянето на ограда и фургон за срока на договора и съответно да се направи извод,

налице ли е било основание за заплащането им в периода в който строежът е бил спрян и СМР не са били изпълнявани и съответно дали заплащането на тези дейности в периода от 15.11.2016г. до 05.12.2019г. е резултат от отменените административни актове.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че с влизане в сила на съдебното Решение по адм. дело 12374/2016г. на 03.09.2018г. с което е отменен актът на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ за спиране на всички видове СМР и забрана на достъп до строежа, са отпаднали пречките за продължаване на строителството на „Еднофамилна жилищна сграда със застроена площ и разгърната застроена площ 240 кв.м.“ в УПИ IX-3634, 3635 „За жил. строителство“, кв.97, м. „С. Б.“ за което е бил сключен и Договорът за строителство от 07.09.2016г. Освен това, с влязъл в сила на 02.11.2017г. съдебен акт по адм. дело №11242/2016г. е била отменена и Заповед №РПН-РА50-84/27.10.2016г. за отмяна на РС №121/28.07.2016г. При това претенцията за заплащане на вреди от вида на процесните за периода след 03.09.2018г. е лишено напълно от основание.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.2 и ал.4 ЗОДОВ, на ответника се дължат разноски в размер на 3457 (три хиляди четиристотин петдесет и седем) лева – за адвокатско възнаграждение и за две ССЧЕ, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.203 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от Д. Д. З. от [населено място] срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, за присъждане на обезщетение в ОБЩ размер 72576 (седемдесет и две хиляди петстотин седемдесет и шест) лева за имуществени вреди, претърпени в периода от 21.11.2016г. до 30.11.2019г. от четири недействителни и отменени индивидуални административни актове: Заповед №РПН16-РА50-84/27.10.2016г. на главния архитект на район „П.“, Столична община; Мълчалив отказ на кмета на район „П.“ по Заявление за извършване на административна услуга с вх. №РПН16-ГП94-3857/21.11.2016г.; Заповед №РА-19-13/15.11.2016г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ на СО и Заповед №РА-50-735/19.12.2016г. на главния архитект на СО.

ОСЪЖДА Д. Д. З., ЕГН [ЕГН], да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес – 1000 С., [улица], сумата 3457 (три хиляди четиристотин петдесет и седем) лева – разноски по адм. дело №28/2021г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова